

mål, som alene berørte vort eget forhold til de pågældende stater.

Hvis der forelå en bekendelse til disse principper, ville vore lande ikke være berettiget til at give udtryk for det aktive fjendskab over for regimerne i det sydlige Afrika, som vi har forkyndt og agter fortsat at gå ind for.

6. Sandheden er imidlertid den, at i Mozambique, Angola, Rhodesia, Zambia og Den sydafrikanske Republik bliver principperne om menneskenes lighed og national selvbestemmelse åbent og vedvarende fornægtet. Der er ikke her tale om nogen undladelse af at gennemføre vedtagne menneskelige principper. De, der udøver regeringsmagten i alle disse territorier, kæmper ikke for opnåelsen af disse vanskelige mål. De bekæmper principperne; de organiserer deres samfund i et bevidst forsøg på at nedbryde disse princippers hold i menneskenes sind. Det er derfor, vi mener, at den øvrige verden må være interesseret. For princippet om menneskenes lighed er enten almengyldigt eller det eksisterer slet ikke. Hele menneskehedens værdighed nedbrydes, hvis blot et enkelt individs værdighed fornægtes.

7. Vore mål i det sydlige Afrika har deres udspring i vor bekendelse til dette princip om menneskenes lighed. Vi er ikke fjendtligt indstillet over for administrationerne i de omtalte stater, fordi de er bemanded og kontrolleret af hvide. Vi er fjendtligt indstillet over for dem, fordi de er mindretalsstyrer, der består som følge af og gennem håndhævelse af doktriner om menneskenes ulighed. Det vi arbejder for, er selvbestemmelsesret for befolkningen i disse områder. Vi arbejder for et styre i disse lande, hvilende på hele folkets vilje og anerkendelse af alle borgers lighed.

8. Vor stilling til det sydlige Afrika indebærer således en forkastelse af racisme og ikke stræben efter raceherredømme som nu, men med modsat fortegn. Vi mener, at alle de folk, der har bosat sig i landene i det sydlige Afrika er afrikanere, uanset deres hudfarve, og vi ville være modstandere af enhver racistisk flertalsregering, som anlagde et livssyn, der gik ud på en bevidst og varig forskelsbehandling af borgerne på grund af

deres racemæssige herkomst. Der er ikke tale om racisme, når vi afviser den kolonialisme og apartheidpolitik, som nu praktiseres i disse områder. Vi kræver, at alle mennesker i disse lande, i samarbejde og på lige fod som borgere, får lejlighed til selv at udforme de institutioner og det regeringssystem, hvorunder de med almindeligt samtykke vil leve sammen og samarbejde om at opbygge et harmonisk samfund.

9. Det er sandsynligt, at forskellige grupper inden for disse samfund som et efterslæt af den nuværende politik vil være selvbevidste og frygtsomme.

De første politiske og økonomiske organisationer kan meget vel tage denne frygt og denne gruppe-selvbevidsthed i betragtning. Men det tilkommer alene befolkningen i det pågældende land i samarbejde at afgøre, hvorledes dette skal ske. Ingen anden nation har ret til at blande sig i sådanne anliggender. Alt, hvad den øvrige verden har ret til at forlange, er, som vi netop nu hævder, at de ordninger, der træffes inden for enhver stat, der ønsker at blive accepteret i nationernes samfund, må hvile på godtagelse af principperne om menneskets værdighed og menneskenes lighed.

10. Afrikas befrielse er således et spørgsmål om to ting. For det første, at befolkningen i de lande, der stadig er under kolonierherredømme, frit får lov til selv at træffe bestemmelse om deres selvstyres institutioner. Og for det andet, at menneskene i det sydlige Afrika frigøres fra et miljø, der er forgiftet af racistisk propaganda og får mulighed for at være mennesker, ikke hvide, brune, gule eller sorte mennesker.

11. Den frigørelse af Afrika, som vi kæmper for, betyder således ikke racisme med modsat fortegn. Den har heller ikke karakter af afrikansk imperialism. For os er de sydlige afrikanske staters nuværende grænser de samme, som vil blive grænser for frie og uafhængige afrikanske stater. Der er ikke spørgsmål om, at vi søger eller vil godkende nogen ændring af vore egne grænser på disse frie afrikanske landes bekostning.

12. Når det drejer sig om målene for frigørelse, således som de her er defineret, kan vi